

בש"פ 2534/14 - עודה מג'די נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2534/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: עודה מג'די

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק הסדר הדין הפלילי (סמכות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם העורר: עו"ד אלי כץ

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (מ"ת 14-03-17726, כב' השופט א' כהן) לפיה נעצר העורר עד תום ההליכים נגדו. על-פי כתב האישום העורר החזיק בסם מסוכן שלא למטרת צריכה עצמית, בדמות עשירים בקבוקונים ובתוך כל אחד כמאה כדורי "אקסטזי" (סך הכל כאלפיים כדורים). כמות הסם וסוגו יוצרים חזקה שהחזקת הסם לא נועדה לצריכה עצמית.

הסנגור הסכים שישנן ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך הדגיש כי הראיות לכאורה אינן בעוצמה גבוהה. הראיה העיקרית הינה טביעת אצבעות של העורר שנמצאה על הניילון העוטף את הבקבוקונים.

2. דין הערר להידחות. ראשית, משהסכים הסנגור לדבר קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר ולא הוצגה כל חלופה, כפי שהוזכר בהחלטת בית המשפט קמא, נראה כי בנסיבות העניין לא היה מנוס מלקבל את הבקשה. לכל אלו נוסף הנתון שתלוי ועומד נגד העורר מאסר על תנאי של שנת הפעלה.

שנית, כפי שהדגישה באת כוח המדינה, טביעת האצבעות נמצאו בחלק הפנימי של הניילון, ויש בכך לחזק את התשתית הראייתית. אכן צודק הסנגור שהראיות אינן הרמטיות, אך עולה כי קיימות ראיות לכאורה, ובעוצמה ראויה.

3. לצד זאת, הסנגור הודיע במהלך הדיון כי ביכולתו כעת להציג חלופת מעצר אודות העורר. כמובן, עניין זה לא נידון על-ידי בית המשפט המחוזי, ואף אין להידרש אליו במסגרת דיון זה. אולם, אין בהחלטה זו כדי למנוע מהסנגור להגיש בקשה לעיון חוזר שתכלול כל הצעת חלופה. אין בהבעת עמדה זו כדי להתייחס לסיכויי בקשה זו, לכאן או לכאן, היה ותוגש.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ד (10.4.2014).

ש ו פ ט